

[Boligministeren]

Jespersen i, at det betyder meget, når man skal henvise til det lejedes værdi og også skal henvise til, hvad der gælder for andre, tilsvarende lejemål, at man ved, hvad det er, man skal sammenligne med, og jeg synes egentlig, at det står meget fint. Der står, at man skal sammenligne f.eks. med hensyn til beliggenhed, art, størrelse, kvalitet, udstyr, vedligeholdelsestilstand og vilkår, og så står der ydermere i bemærkningerne til paragraffen – for det kan jo godt tænkes, at der ikke lige er et lejemål, man naturligt kan sammenligne det med – at udlejere med specielle lejemål, hvor der ikke i kvarteret eller området umiddelbart er tilsvarende lejemål, f.eks. en biograf, som er den eneste i en købstad, så skal kunne anvende biografen i en tilsvarende, nærliggende købstad som sammenligningsgrundlag.

Jeg synes altså, der er lagt op til, at der virkelig er mange ting at spille på her, og jeg tror også, at man vil være i stand til fra boligretternes side at få et fornuftigt sammenligningsgrundlag bragt ind.

Hr. Jørn Jespersen var også lidt inde på – eller meget inde på, for det kom jo også ind i de korte bemærkninger – hvilke muligheder dette lovforslag måtte indeholde for, at man kunne standse bolighajer. Spørgsmålet om bolighajer kan vi jo alle sammen vurdere nok så forskelligt ud fra, hvad vi mener om retten til at udleje, det være sig boliger eller erhvervslokaler. Men jeg vil gerne helt principielt slå fast, at vi naturligvis er indstillet på – i det omfang det overhovedet er muligt – at standse, hvad vi vel populært forstår ved en bolighaj, nemlig en person, der beriger sig ud over de grænser, som er tilladte efter loven. Sådanne personer skal naturligvis standses, i det omfang vi kan gøre det.

Jeg vil derfor gerne sige til hr. Jørn Jespersen, at denne lov kommer ikke til på nogen måde at berøre den gældende lov, hvorefter der som bekendt findes mulighed for at fradømme en ejer hans administrationsret over en ejendom. Det er noget, som sker på grundlag af en beslutning fra et flertal af boligtagere – eventuelt Grundejernes Investeringsfond. Denne ret vil de pågældende fortsat have, hvis en ejer misrøgter sine forpligtelser, og lovforslaget går som sagt ikke ind i det. Det vil i samme omfang være muligt også for fremtiden, og hvis der overhovedet skulle blive tale om noget sådant, går jeg også ud fra, at de pågældende lejere melder sig.

Fru Kirsten Jacobsen var – ikke uventet, må jeg sige – inde på, at dette lovforslag er forslag til en ny restriktionslov. Dertil vil jeg sige, at sådan opfatter jeg det på ingen måde. Tværtimod – jeg har sagt det, men vil gerne gentage det – er lovens udgangspunkt aftalefriheden, men der er – og det er hensynet til den anden side, nemlig lejerne og deres tarv – på en række områder indbygget en ganske vid beskyttelse.

Når fru Kirsten Jacobsen siger, at man jo kan kræve 500 pct.s forhøjelse, og at man også kan kræve 5.000 pct.s forhøjelse, men at det ikke er det, det drejer sig om, men bare spørgsmålet om, hvad man kan få, vil jeg hertil svare, at det er da principielt rigtigt nok, men dér, hvor vi har været ude for, at dette synspunkt kan føre til noget, som vi nok alle sammen føler er utiligt og ubehageligt, er, at hvis man kan få denne store stigning, ikke i en tilsvarende, mindre forretning, men kun hos en stor bank eller et stort forsikringselskab – og det er jo den udvikling, vi har set på mange områder – så forsvinder vores mindre forretningsliv. Det er den fare, jeg peger på, og det er også det, som lovforslaget her gør op med. Man skal ikke bare uden videre sige, at man godt kan få 5.000 pct.s forhøjelse, for det er bare af en helt anden kategori af lejere. Det er ikke det, vi ønsker fra regeringens side. Vi ønsker, at der skal være en mulighed for, at sunde og gode forretninger med en sund økonomi også fortsat kan eksistere og udøve deres erhverv dér, hvor de er, og at ikke alt skal opkøbes af pengestærke institutioner, eller hvad det nu ellers måtte være.

Fru Elisabeth Arnold var inde på en tanke, som jeg måske godt kan overveje – ikke så meget i henseende til denne lov, men mere generelt –: om man måske, fordi lovgivningen er så kompleks, burde nedsætte et udvalg af lejelovs eksperter. Nu er der mange eksperter, som igennem årene har set på dette. Det er ikke blevet mere simpelt af den grund. Men all right, vi kan da overveje, om det endnu en gang skulle være muligt at finde nogle, som var eksperter i en sådan grad, at vi måske kunne få noget ud af det, for som sagt er jeg da altid parat til at drøfte en forenkling.

Fru Elisabeth Arnold nævnede også betydningen af, at lovforslag nr. L 22 i så vid grad indeholdt en opfordring til at yde lejerne information og vejledning. Jeg kan sige til fru Elisabeth Arnold, at dette gælder både enkelte